

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ved lov nr. 488 af 14. september 1977 om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner skabtes der grundlag for, at kommuner og amtskommuner i årene 1978-80 kunne inddrages i gennemførelsen af den daværende regerings beskæftigelsesplan ved at iværksætte en række ekstraordinære foranstaltninger med det formål at formindske arbejdsløsheden blandt unge. Loven behandledes af folketinget i folketingsåret 1976-77, 2. samling (Folketingets Forhandlinger, spalte 5879-5880, 5915-6001, 6312-6330 og 6624-6626). Som led i beskæftigelsesplanen for perioden 1981-83 blev loven ved lov nr. 212 af 30. maj 1980 videreført med nogle mindre ændringer indtil udløbet af 1983. Loven behandledes af folketinget i folketingsåret 1979-80, 2. samling (Folketingets Forhandlinger, spalte 5945-5946, 6781-6808, 9449-9455 og 9988-9996).

Som det fremgår af arbejdsministerens redegørelse af 4. februar 1982 om initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, ser regeringen det som en særlig opgave at nedbringe og efterhånden reelt afskaffe ungdomsarbejdsløsheden. Nærværende lovforslag er et led i disse bestræbelser, og forslaget indeholder derfor særlige regler til fremme af beskæftigelsen for unge. Forslaget må ses i sammenhæng med de andre forslag, der udgør regeringens forslag om ungdomsarbejdsløshedsbekæmpende foranstaltninger.

For at sikre grundlaget for den forøgede aktivitet, der planlægges i forbindelse med bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, er det i redegørelsen nævnt, at beløb, som (amts) kommunerne er pligtige at afsætte, skal fordobles. I den kommunale støtteordning for unge ansat i private virksomheder forhøjes støtten endvidere svarende til arbejdstilbudsloven og jobskabelsesloven. Dette vil ske ved de administrative regler, som efter loven skal fastsættes af arbejdsministeren.

Det har været fremført, at den hidtidige ordning, hvorved kommuner og amtskommuner havde pligt til at afsætte et nærmere angivet beløb til

bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, ikke i tilstrækkelig grad havde sammenhæng med kommunernes behov for ressourcer til indsats mod ungdomsarbejdsløsheden. Det foreslås derfor, at det beløb, som efter forslaget yderligere skal afsættes i 1983, gøres til genstand for mellemkommunal udligning, hvorved de kommuner, der har størst behov, tilføres flest midler.

Den nugældende lov udløber som nævnt i 1983. Den vil skulle afløses af den lovgivning, der skal danne rammen om en landsdækkende ungdomsgaranti med virkning fra 1. januar 1984.

Ændringsloven træder efter forslaget i kraft den 1. juli 1982.

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser må ses i nøje sammenhæng med de økonomiske og administrative konsekvenser i regeringens øvrige forslag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Forslaget bygger på en fordobling af det lovpligtige beløb, der skal afsættes pr. indbygger i kommuner og amtskommuner - i 1982-priser en fordobling fra 56 kr. til 112 kr. for kommuner og fra 28 kr. til 56 kr. for amtskommuner.

Kommuner og amtskommuner har hidtil ikke nøjedes med at anvende det lovpligtige beløb. I 1980 anvendte kommunerne gennemsnitligt 69,4 pct. mere end det lovpligtige beløb, mens amtskommunerne anvendte 60,7 pct. mere end lovpligtigt. Blandt de kommuner, der har brugt mere end de lovpligtige beløb, er der 2 amtskommuner og 50 primærkommuner, som allerede i 1980 havde forbrugt beløb, der målt pr. indbygger lå over det med det nærværende lovforslag foreslåede niveau.

Foreløbige indberetninger for 1981 giver ikke anledning til at anfægte, at dette mønster anvendes som budgetteringsgrundlag for 1983.

Anvendes forbrugsmønsteret for 1980 som udgangspunkt, kan der opstilles et skøn over, hvor meget kommuner og amtskommuner uden lovæn-